

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 54. Papa denno a Rege Galliæ & Burgundiæ Duce auxilia sollicitat

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

Sæcul. XV.
A C. 1462.

§. LIV.

*Papa denuo a Rege Galliæ & Bur-
gundiæ Duce auxilia sol-
licitat.*

Interim Pius II. Turcas armis compesce-
re tanto studio anhellabat, ut, quo ma-
gis videret Principes a concepto propo-
sito alienos, tanto ardentius hanc expedi-
tionem ipsus suscipere decerneret. Quare
datis ad Ludovicum XI. literis decies mille
armorum usu exercitatos milites sibi mitti
rogat; Ducem quoque Burgundiæ sti-
mulat, ut votum, quod de itinere ad bel-
lum sacrum ineundo nuncupaverat, ex-
solveret. Cum vero Pontifex haud te-
mere judicaret, quod incassum Gallis æ-
que ac Burgundis sacram hanc militiam
persuaderet, nisi etiam Veneti, quibus
maria parebant, foederi accederent, hinc
primo eorum voluntatem explorabat,
postquam vero facturos eos accepit, quæ-
cunque ipse juberet, legavit in Gallias
Laurentium Episcopum Ferrariensem.
Hic cum Regem adhuc ira commotum
cerneret, nihil aliud responsi accipere po-
tuit, quam brevi a Rege ad Pontificem
Legatos fore mittendos, qui hac super re,
& de Siciliæ negotio cum eo agerent.
Inde Episcopus Burgundiæ Ducem adiit,
quem cum ex morbo convalescentem re-
perisset,

perisset, longe gratius ab eo, quam a ^{Sæcul. XV.}
Galliarum Rege responsum tulit; Dux ^{A.C. 1462.}
enim pollicitus est, ubi pristinæ restitu-
retur sanitati, se non solum voto suo
satisfactum, verum etiam prompto a-
nimo omnia executum, quæ Papa
mandaret. Omnes has adeo speciosas
pollicitationes effectus fefellerit; Pontifex
tamen gaudio plenus, tam generosam
Burgundi voluntatem gratam habuit.

§. LV.

*Dux Calabriæ a Ferdinandi copiis
caesus.*

Post hæc misit Ludovicus Rex, sicut ^{Gobelin in}
^{Ferrariensi Episcopo promiserat, Ro-} Comm. Pii II
mam legatos, qui in Neapolis Regno ab ^{l. 10 & 11.}
armis desisti peterent. Interea nuntia- ^{Pontan. l. 8.}
tum erat Pontifici, quod Joannes Cala-
briæ Dux apud Trojam Apuliæ urbem ^{Paul. Jov.}
magna clade affectus esset, & Princeps in ^{elog.}
Tarentinus parta hac victoria ad Ferdi-
nandum defecisset, quamvis Joannem ad
hujus belli consilia induxit, quem ta-
men nullatenus in Regem proclamari vo-
luit, ut ulterius ipse solus pro suo arbitrio
regnum moderari posset. Accepto hoc
nuncio Pontifex haud amplius de indu-
ciis agi patiebatur, sed Neapolitani Re-
gis, cui semper impense favebat, vo-
luntati cedebat. Quapropter adeo non

E 2 extin-